

dent Putin og hans parti Det Forenede Rusland. Medierne favoriserede også i meget høj grad dette ene parti, og der var rapporter om udbredt chikane af oppositionspartier og kandidater. Alt i alt en noget deprimerende omgang, også set i lyset af, at præsident Putins enorme popularitet efter alt at dømmes kunne have sikret hans parti en sejr uden brug af disse udemokratiske metoder.

Kl. 12:15

Også på et andet område giver russisk politik anledning til bekymring. Jeg tænker her på de omfattende menneskerettighedskrænkelser, som har fundet sted og finder sted i Tjetjenien. Det er en tragedie og en skandale, som vi i Vesten og i OSCE's regi har reageret alt for spagfærdigt over for. Rusland har på uhyre brutal og blodig vis undertrykt den tjetjenske befolkning og installeret et brutalt banditregime, som fortsætter undertrykkelsen. Men hvordan kan vi – det vil i praksis sige via OSCE og i Europarådet – forsøge at få Rusland til at slå ind på en langt mere demokratisk kurs? Vil Rusland overhovedet lytte til os? Det er vi nødt til at tro på, bl.a. fordi landet efterhånden er blevet integreret i verdensøkonomien og er blevet afhængig af handel med Europa.

Der er også tegn på, at præsident Putin og den øvrige russiske ledelse trods alt gerne vil betragtes som et medlem af det internationale selskab. Samtidig er det også meget tydeligt, at Rusland er præget af en fornyet selvbevidsthed og nationalisme efter svaghedsperioden under præsident Jeltsin. Man har påbegyndt en oprustning og en modernisering af det russiske militær. Rusland finder sig helt åbenlyst ikke i at blive irettesat og vejledt af os i Vesten, og specielt ikke af USA, når det gælder menneskerettighedsspørgsmål, men det skal ikke afholde os fra at bringe disse spørgsmål op igen og igen.

Jeg minder i den forbindelse om ordlyden i vedtagelsen i forbindelse med forespørgslen om demokratiets tilstand i Rusland. I den opfordrede Folketinget regeringen til fortsat at prioritere indsatsen for en demokratisk udvikling i Rusland i relevante fora, herunder i EU, i Europarådet og i OSCE samt arbejde for, at et samlet EU fastholder Rusland på dets forpligtelser i henhold til internationale konventioner og regler. Den vedtagelse gælder i høj grad også for vores indsats i OSCE i 2008. Tak.

Kl. 12:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Derefter er det udenrigsministeren.

Kl. 12:17

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):
Jeg vil godt takke for en god og konstruktiv debat. Jeg er glad for, at vi i den her sag har så bred en enighed om OSCE's betydning, og jeg skal knytte nogle kommentarer til det. Det er klart, at OSCE spillede en meget, meget speciel og meget betydningsfuld rolle, da organisationen blev startet, fordi det var – som nogle har været inde på i dag – en organisation, hvor alle var der, uanset om man kunne lide dem eller ej, uanset tilhørsforhold til vestlig eller østlig side, og det gav mulighed for nogle diskussioner og nogle møder og korridorsnak, som betød noget for udviklingen i især den menneskelige dimension i Europa.

Den rolle spiller OSCE jo stadig væk, organisationen skal bare finde sine kernekompetencer, som hr. Tom Behnke var inde på. For jeg tror, det er meget vigtigt, at vi ikke breder OSCE ud til at skulle dække alt, for så risikerer man, at det ender med at dække intet.

Vi har valgt at lægge redegørelsesdebatten tidligere i år efter ønske fra Folketinget sidste år, og det synes jeg er rigtigt, således at vores parlamentarikerside og regeringsside har en fælles fornemmelse af hinanden tidligt på året. OSCE har, netop fordi det har både fortalere og modstandere af alliancer osv., været en organisation, hvor man har kunnet få en god demokratisk debat, også om den menneskelige dimension, sikkerhedsdimensionen, som der har været tale om, og som jeg skal komme ind på. Styrken er jo den brede deltagerkreds, som hr. Kofod var inde på, da han sagde, at det var fra Vancouver til Vladivostok, og det er jo fuldstændig rigtigt.

Så skal jeg lige kommentere nogle af indlægene. Jeg synes, det var meget vigtigt, at hr. Troels Christensen fremhævede nogle af kerneområderne. Valgobservationerne er et meget, meget væsentligt område, og det er jo her, vi kan se problemer. Vi så det ved det russiske valg, dumavalget, at ODIHR blev væk, hvorimod parlamentarikerne kom, og det synes jeg var rigtigt af parlamentarikerne, så der var en tilstedeværelse. Jeg synes selv personligt, at ODIHR måske lige kunne have givet den 24 timer mere, før de aflyste, fordi det var et spørgsmål om timer – i hvert fald officielt – vedrørende visumudstedelse. Derfor var det rigtigt af parlamentarikerne i